

Bomuldsprisen efter den amerikanske Borgerkrig, vil man se, at der er betydelig Nedgang; den Gang var den mellem 2 og 3 Gange saa høj som nu. Uldens Værdi er for de Stoffers Bedkommende, som hovedsagelig bruges her i vore Klædefabrikker, falden til ca. Halvdelen af, hvad den var den Gang. Kunde vi blot overalt føre Tolden ned til, hvad den i Forhold til Varens Værdi var i 1863, tror jeg, at jeg tør sige, at vi vilde være ganske overordentlig tilfredse, men vi have ikke en Gang paa alle Punkter turdet gaa saa vidt. Dette turde maasse være et ret kraftigt Vidnesbyrd om, at Mindretallet — hvad der saa end maaste maatte blive sagt fra anden Side — i sine Indstillinger er gaaet frem med en høj Grad af Maadhold. — Saa er der et andet Punkt til, som er af overordentlig Betydning, og som det gælder om at have skarpt for Øje, det er, at overalt, hvor Beskyttelsen særlig er virkende, har man ikke blot at gøre med den Skat til Staten, som findes opført i Statsregnskaberne, men ogsaa desuden med en Skat til private Folk, og det er, som saa mange Gange fremhævet, den mest ondartede Side af hele Sagen. En Statskat kan være urimelig og uretfærdigt fordelt, men det er dog Penge, der komme den fælles Klasse og derigennem til syvende og sidst hele Samfundet til gode. Hvad der derimod under ingen Omstændigheder lader sig forsvare, det er, at man ved Lovgivningen overslytter Penge fra den ene Privatmand til den anden, tager fra den ene for at give den anden, og gør det paa en ganske irrational, hensynsløs urimelig Maade, saaledes som det her er Tilfældet. Hvor meget af Toldskatterne, der paa denne Maade hværes til private, er det jo ikke muligt at opgøre; — jeg ved ikke om det nogen Sinde vil blive muligt, i alt Fald savner man ganske den indgaaende Produktions- og Industristatistik, som vil være fornøden hertil, — men at det er meget betydeligt, det er jo sikkert. Jeg skal her for det første henpege paa, at for en stor Del Varer er Tolden ensbetydende med et helt eller delvis Indførselsforbud. Allerede i Motiverne til Toldanordningen af 1797 fordømmes Indførselsforbud, saa at man altsaa snart i hundrede Aar har været paa det rene med, at det var en Ting, der ikke burde findes i en rimelig og fornuftig Toldlov. Ikke desmindre vrimler vor Toldlov af Indførselsforbud, vel at mærke maa flere de Indførselsforbud. Man siger ikke ligefrem: Simpleste Klædevarer, simpleste Bomuldsvarer, Sikorie, Jærnsenge, simple Glasflasker og Emballageglas o. s. v. maa ikke indføres her i Landet, men man kunde akkurat

lige saa godt sige det med den Toldlov, vi have, thi det er let nok at paapege, og benægtes heller ikke af de paagældende sagkyndige, at naar man har den Slags i Virkeligheden rene Indførselsforbud, vil det sige det samme som, at man muliggør det for den indenlandske Produktion at strue sine Priser saa højt op, som den kan for den udenlandske Konkurrence, og hvad den indenlandske Konkurrence angaar, saa lader den sig, hvad jeg senere skal komme tilbage til, til Dels neutralisere ved Ringdannelser. Naar vi se, hvad der indkommer af Told for disse Artikler, vil det altsaa synes, som om det vil blive et overordentligt lille, næppe nævneværdigt Beløb, Forbrugerne vilde tjene ved en Toldnedsættelse, men naar Sagen ret undersøges, er det i Virkeligheden paa disse Punkter, Forbrugerne vilde tjene allermost, og Statskassen tjene samtidig ved, at Forbrugerne tjente. Det er, som sagt, meget sjældent at man er i Stand til at opgøre dette Forhold. Det vil sige, der er egentlig talt kun et af alle de Omraader, som Toldkommissionen har bestættiget sig med, hvor det er muligt fuldstændig at opgøre det, og det er med Hensyn til Papirtolden. Jeg kan ikke noksom anbefale ærede Medlemmer at gennemstudere den Del af Toldkommissionens Betænkning, som drejer sig om Papir. Det er den lærerigste Del af hele Betænkningen, og det er den af to Grunde. For det første, fordi vi her staa over for en Fabrikant, som med en fuldkommen Hensynsløshed og en anerkendelsesværdig Nabenhed har lagt det hele Forhold frem for Kommissionen. Jeg bestylder ikke de Fabrikanter og handlende, som Kommissionen har konfereret med om forskellige Ting, for i nogen Henseende at have villet føre os bag Lyset eller at have ført os bag Lyset. Jeg tror, at deres Opgivelser have været sandfærdige og paalidelige, naturligvis med den Begrænsning, som altid ligger i, at man, naar man selv har et ensidigt Syn paa en Ting, saa ogsaa, naar man fremstiller den, fremstiller den paa en noget ensidig Maade. Men der kan være en Gradsforskjel i den Afseholdenhed, hvormed Tingene blive fremlagte, og der kan jeg ikke sige andet, end at „de forenede Papirfabrikker“ have vist sig i ganske særlig Grad usorbeholdne. Og saa er der her en Ting, der maa mærkes, og det er, at her kender man hele den samlede Produktion, idet Papirfabrikkerne ere samlede i een stor Forretning, nemlig de forenede Papirfabrikker, der staa i en saadan Forbindelse med den eneste anden tiloversblevne Virksomhed her i Landet af den Art, nemlig de Færøske Papirfabrikker, at ogsaa deres Virksomhed og Produktion